

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלנט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

שהיא, וכן בין אדם לחברו. ואסור להתכבד בקלון חברו (ירושלמי חגיגה פ"ב ה"א) והעושה כן - אין לו חלק לעוה"ב (שם). ואסור לדבר דברים בטלים, ואמרו חז"ל (יומא יט:): שהעושה כן עובר בעשה כמ"ש "ודברת במ" (דברים ו, ז) - ולא בדברים בטלים. ואיסור החמור שבחמורים להיות "מוסר" ידוע, ועיין בשו"ע (חור"מ סי' שפח, ס"י). ואסור לקלל יהודי, והוא איסור דאורייתא, כמ"ש (ויקרא יט, יד) לא תקלל. ואסור לצער יתום ואלמנה בדיבור (ע' שבת יא. רמב"ם ה' דעות פ"ו ה"י). ואסור להטיח הדברים כלפי מעלה (סוכה גג). ובכלל הנ"ל להתרעם על מידותיו של הקב"ה.

והומר איסור שבועות ונדרים מפורסם, ואסור לו 'בחי' או 'חיי נפשי' (ע' כה"ח או"ח קנו, יז), ואסור לפתוח פה לשטן (ברכות יט:), ואסור להפחיד תינוק בדבר טמא (וע' כה"ח יו"ד קטו ס"ק קג בשם השל"ה הקדוש). ואסור להזכיר שם ע"ז (שו"ע יו"ד קנה, א), ואסור להזכיר את השטן או לומר "לעזאזל", ואפי' באנגלית וכדומה ואיסור הדיבור של ניהוש (ויקרא יט) ודרכי האמורי ואמונות טפילות למיניהם. ואיסור נקמה ונטירה מפורשים בתורה (ויקרא יט), וכו' עשה ישראל לאמורי". היינו לאמירה והדיבור של ישראל, שראה שינוי כביר בדיבור וקדושת הדיבור של היהודים לעומת מה שנהוג בעולם, וראה ששמירת הלשון מביא קדושה וזכויות כבירים על עם ישראל, ולכן "ויגר מואב מפני העם", דהיינו שקיבל פחד עצום להתעסק עמם, "כי רב הוא", כי הוא עם גדול וקדוש וזכויותיו רבים, כולל זכויות מעסק התורה והתפילה שמקדש דיבורם

ואותם. יהי רצון שנזכה לקדושת הדיבור כרצון ה'.
בברכת התורה וכמו"ס

שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

תיקון הכללי

ענו בכבל רגליו, ברזל באה נפשו (תהלים קה, טז).

פשוטו ידוע. והנה הצדיק השומר את בריתו עובר עליו מה שעובר, ולפעמים צריך להתנהג כאילו רגליו כבולות בשלשלאות ברזל, וע"כ לא יכול להגיע לשום מקום. כלומר שכדי לשמור עיניו הוא נמנע מלצאת מביתו (ועכ"פ אינו מטלטל א"ע בקלות ובחופשיות). וגם מתנהג כאילו אם יעשה ההיפך וישחרר ח"ו עיניו ברזל (סכין) באה נפשו ורוצחים אותו.

א"נ עומד בכל הנסיונות של שמירת הברית והעיניים, וכמ"ש חז"ל (הו"ד ברש"י וו"ל: ברזל באה נפשו, א"ר הונא בר אידו, שרתוע (פרשי" שפוד) עשתה לו תחת זקנו שאם ירכין פניו - השרתוע מכהו, ע"כ). אבל כמובן אצל שומר עיניים זה נסיון שניתן להתגבר עליו ע"י סגירת העיניים.

(מתוך הספר "שי למורא")

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר בלק לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. **"וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמורי, ויגר מואב מפני העם כי רב הוא"** (כמדבר כב, גד).

והנה ידוע ומפורסם שאצל אומות העולם לא קיימים מצוות התלויות בדיבור, ואפילו לשקר אין להם כל בעיה כל זמן שלא תופסים אותם בקילקולם, וגם אז מתעלמים מיד, או מתרצים את הדבר, ואפילו ראשי מדינות ו"מנהיגי העולם הגדול" חלקם משקרים במצח נחושה לעיני כל העולם כולו, ולא מרגישים רע בכך, וחלקם יותר מתוחכמים ומדברים גבוה גבוה על יושר וצדק ודאגתם לטובת הציבור ושבע תועבות בלבם ומשקרים בקול רם כל עוד אי אפשר להוכיח ולתפסם בשיקורם. ואילו עם ישראל הקדושים מצוים על איסור לשון הרע ורכילות ומוציא שם רע, המבוארים היטב בס' החפץ חיים ושמירת הלשון, וקיצורו שלשון הרע הוא כל דיבור גנאי על חברו הגורם להזיק לחברו בגופו או בממונו, ואפי' להצר לו או להפחידו (רמב"ם ה' דעות פ, ה"ה), ולא הותר דיבור זה כ"א לתועלת (ח"ח ה' לשה"ר כלל ח סק"י) ומוציא שם רע הוא כפשוטו, ובשקר. ורכילות הוא המעביר דברים מזה לזה ואומר "כך אמר עליך פלוני" וכו'. וכן עם הדיבור יש איסור לדבר רעות ולקטרג על עם ישראל. ואסור למסור דין חברו לשמים (ע' ר"ה טז), ואסור לדבר רע על ארץ ישראל, וזה היה חטא המרגלים, והרי הוא (דברים יא) ארץ אשר תמיד עיני ה' אלקינו

פוסעים בו פסיעה קטנה

סועדים בו לברך שלש פעמים...

הנה ידוע כי בימי החל הוא שליטת החיצונים, וערב שבת קדש בין השמשות אין להם שליטה כלל. כמו שמופא בזהר הקדוש: 'בר אתקדש יומא קדין' 'יתפרדו כל פועלי און'. ועקר שליטה שלהן בימי החל, הוא בפחינות רגלי, שאין מניחין לאדם לילך ברגליו השם יתברך. דאיתא בנמרא (ברכות ו): 'הני ברגי דרגנן דשליחי מניחו, ובשבת קדש חזרין להם פח החליקה, כמו שכתוב (ישעיה נ"ח): "אם תשיב משבת רגלך", הינו כמו שאמרנו, שבשבת קדש יכול לילך ברגליו השם יתברך.

(ליקו"מ פו)

בה מראשית השנה, ועד אחרית השנה, והיא ארץ אשר לא תחסר כל בה. ואסור לדבר ניבול פה, אפילו ברמו, וכולל דיבור גס (ועיין בספר היראה לרבינו יונה שאפי' להזכיר ז'.. אסור). ואסור לשקר, אפי' מה שמכונה בפי העולם 'שקר לבן' דהיינו שאינו מזיק לזולתו, ודרך העולם שאפילו בסיפור של מה בכך, מוסיפים ומשנים פרטים וכו'. ובכלל הנ"ל אמרו חז"ל (סוכה מו). שאסור להבטיח לילד דבר ולא לקיים ההבטחה. ואסור להחניף מתוך פחד ולומר לזולתו "טוב עשית" כשאינו כן, וכן כל דיבור חנופה שיש בו משום עידוד דבר הנוגד רצון ה', וכת החנפנים - לא מקבלים פני השכינה (סוטה מב), ובכלל הנ"ל לשבח ולכבד רשעים, אא"כ כדי לקרבם ולעודדם למעשים טובים. ובכלל התרי"ג מצוות, ישנה מצוות תוכחה, ליישר המסילה של חברו שטטה מדרך ה' אפי' במעט. ואסור לדבר דיבורי ליצנות, הבאים מגאווה וקלות ראש ושכחת שה' רואה במעשיו, ואסור לכנות שם לחבירו, והעושה כן יורד לגיהנום ואינו עולה (ב"מ נח:), ואסור להלבין פני חבירו, והעושה כן ברבים אין לו חלק לעוה"ב (אבות פ"ג) ואיסור הונאת דברים הוא כתוב בתורה (ויקרא כה) לא תנונו איש את עמיתו. ויש בעל ואשה שנכשלים בקלות על איסור ע"י איזה הקפדה כל

מדרש

וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה עירו היה ויש אומרים שולחני היה שהיו מלכי גוים נמלכים בו כשולחני שהכל מריצין לו ויש אומרים בתחלה פותר חלומות היה חזר להיות קוסם וחזר לרוח הקדש ארץ בני עמו שמשם היה בלק הוא אמר לו שסופו למלוך לקרוא לו שכתב לו לא תהא סבור שלי לבדי את עושה ואני מבבדך לבדי אם תעקם מכל האומות את מכובד וכנען ועמלקים משתחיים לך הנה עם יצא ממצרים א"ל אתה מה איכפת לך א"ל הנה כסה את עין הארץ סתמו עינים שהארץ תלוי בהן סיחון ועוג החרימום וכסו עיניהם אני מה אעשה והוא יושב ממלי ממלי כתיב כד"א אמר (תהלים קטז) בשם ה' כי אמילם ועתה לכה נא ארה לי מהו ארה לי אוכל אני לשלוט בהם קימעה כאדם שהוא אורה את התאנים כי עצום הוא ממני לא שהן גבורים וחילוליהם מרובין אלא שמתחזין בפייהם מה שאני יכול לעשות אולי אוכל נכה בו מה ראה זה להתגרות לא כך אמר להם הקדוש ברוך הוא שלא יהיו נוטלים מארצם אלא שהיו בעלי קסמים ונחשים יותר מבלעם שנא' וירא בלק אלא שלא היה מכיין הדברים לאמיתן וכן הוא אומר (ישעיה מד) נלאית ברוב עצתך יעמדו נא ויושיעוך הוברי שמים החוזים בכוכבים היה רואה בהובריו שישראל נופלין בידו לפיכך הפקיר את בתו ונפלו בה כ"ד אלף לכך נתגרה בהם ולא היה יודע היאך לכך אולי אוכל נכה כמי שמנכה אחד מעשרים וארבעה לסאה כך מן כל כ"ד אלף מישראל חסר אלף אלף ואגרשנו מן הארץ לא היה מבקש אלא לגרשם שלא יכנסו לארץ כי ידעתי את אשר תברך מבורך מנא היה יודע שבשעה שבקש סיחון להלחם במואב היה מתיירא שהיו גבורים שכר את בלעם ואביו לקלל את מואב שנאמר על כן יאמרו המושלים וכתוב כי אש יצאה מחשבון וכתוב אי לך מואב לך אמר כי ידעתי את אשר תברך מבורך.

(במדבר רבה כ, ז)

וישא משלו ויאמר

בכל הדורות פלם, כל הדבורים רעים שדוברים על הצדיק עתק החולקים עליו, הפל נמשך רק מפגם הברית, ועל-ידי זה בעצמו באו גם-כן לבחינת הלימוד שלא לשמה, שמשם מקבלין הפח לחלק ולדבר. אף הצדיק האמת הוא גדול במעלה כל-כך, עד שיכול להוציא ולהעלות הדבורים שדוברים עליו ועושה מהם הלכות, שזה בחינת מה שנאמר בבלעם: "ולא אבה וכו' ויהפך וכו' את הקללה לברכה". (אוצר היראה מחלקת ונצחון אות לח)

אחרית הימים

אמונה הוא אחרית הימים, כי עליה עומדים כל המדות, כי האמונה היא יסוד ושרש כל הקדושה. וכבר נתבאר למעלה שעל-ידי אמת באים לאמונה. (אוצר היראה אמת ואמונה אות יג)

יריב בן מניח

חזרה בתשובה שלמה

הארות על מאמר "אנכי" (בסימן ד)

כשאדם יודע שכל מאורעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא. וזה בחי' משחז"ל (ע"י.ת.) ת"ר כשנתפסו ר' אלעזר בן פרטא ורבי חנינא בן תרדיון וכו' אותיהוהו לרבי חנינא ו' תרדיון אמרו לו אמאי קא עסקת באורייתא, אמר להו כאשר צוני ה' אלקי, מיד גזרו עליו לשריפה, ועל אשתו להריגה ועל בתו וכו' בשעה שיצאו שלשתן צדקו עליהם את הדין הוא אמר (דברים לב) הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט, ואשתו אמרה (שם) אל אמונה ואין עול, בתו אמרה (ימיה לב) גדול העצה ורב העליליה אשר עיניך פקוחות על כל דרכי וכו' ועל הקדושים הנ"ל ודכוותיהוהו נאמר (פסחים דף ז.) הרוגי מלכות, אין אדם יכול לעמוד במחיצתן, כי הם הקדושים והטהורים שהעמידו האמונה הצרופה על תילה בשעת המאורע והנסיון, ופעלו על פי הכרה עמוקה שהכל מתנהג על פי ההשגחה עליונה לטובת בריותיו. (מתוך הספר "יש מאין")

באחרית הימים

מה שהתנבאו כל הנביאים, בפרט מה שמבאר בדיניאל מענין הברור והצרוף שיהיה באחרית הימים, כמו שכתוב: "יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים וגו'", כל פנתם היה שבאחרית הימים האלה יתנסו ויתצרפו ישראל בענין האמונה הקדושה, כי יעמדו ויקומו רבים שיצאו להטעות אותם בהאמונה הקדושה על-ידי למודי החכמות והחקירות והפילוסופיה הארוכה שהתפשטה עקשו בעונותינו הרבים, ובכל פעם הולך האפיקורסות ומתפשט ומתגבר ביותר, וזה יהיה עקר הנסיון של ישראל באחרית הימים, ורבים יפלו על-ידי-זה, חס ושלום, והמשכילים יזהירו זוהר הרקיע, ואל-פי שפך הודיעו זאת מקדם שזה יהיה עקר הנסיון אז, ואם-כן, היה ראוי שכלם יעמדו בנסיון מאחר שהודיעו זאת מקדם, אף-על-פי-כן יהיה בזה נסיון גדול. רק החפצים באמת ובאמונה הקדושה, כשיראו שפך הודיעו זאת מקדם, בודאי יתחזק לבם על-ידי-זה ביותר בהשם יתברך ובתורתו הקדושה וכו'.

אגלה לך סוד

פעם אחת אמר לאחד: אגלה לך סוד שיהיה אפיקורסות גדול בעולם, פי מלמעלה יבוא אפיקורסות בעולם בשביל נסיון. ואני יודע, שאנשים שלי גם בלא זה יתחזקו באמונה באמת וישארו קימים באמונתם, אף אני מגלה לך זאת כדי שיתחזקו יותר כשיראו שדברו מזה מקדם. וכדברים האלה נשמע מפיו הקדוש כמה פעמים, והיה מתאנח מאד על זה ואמר: אוי! איך יוכלו לעמד אנשים מועטים נגד כל העולם? והנה סמוך מאד אחר הסתלקותו ז"ל ראינו בעינינו זאת, שתכף התחיל להתפשט אפיקורסות גדול בעולם מה שלא היה קודם. אזי לנו מה שהגיע לנו בדורותינו אלה, ונתקם בעונותינו הרבים כאשר הודיע אדמו"ר ז"ל הנוקרא מקדם ברוח-קדשו, ועדין הולכים ומתפשטים בכל עת, אזי מי יודע מה יהיה בימים הבאים! אף-על-פי-כן אנו כותבים כל זאת, למען ידעו החפצים באמת ובאמונתנו הקדושה, שפך הודיע הוא ז"ל לנו את כל זאת מקדם, למען יהיה להם למשיב-נפש לחזק לבם בהשם ובתורתו הקדושה, כאשר קבלנו מרבותינו ז"ל בגמרא ופוסקים. (שיחות הר"ן אות רכ)

באהלים נטע ה'

שהם בחינת בשמים יקרים. זהו בחינת נרדי נתן ריחו הנאמר על מעשה העגל, שרצה בלעם להתגבר חס ושלום בכח זה. אבל ה' יתברך פך הקדים רפואה ומחל להם עד שנאמר עליו נרדי נתן ריחו, עזב לא נאמר אלא נתן כמו שאמר רבותינו זכרונם לברכה, ומובא בדברי זכרוננו לברכה בהתורה תקעו ג לענין שהצדיק יכול להוכיח את ישראל בקול כזה שהוא בחינת קולו של משה, שעל ידי זה יתקן עוונותיהם לזכיות עד שכל העוונות יתהפכו ויעלו ריח טוב בבחינת נרדי נתן ריחו וכו' פנזר לעיל. וזה בחינת באהלים נטע ה' וכו'. וזהו פארוזים עלי מים, בחינת כח הצדיק שנקרא ארו אשר בלבנון בחינת צדיק פתמר יפרח פארוז בלבנון ישגה, כי הפל בכחו ובנזקף לעיל. (ליקוטי הלכות אורח חיים הלכות תפלת המנחה הלכה ז אות ז)

מכתבים על פרישת השבוע

מאת הר"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שלי"ס"א

לרכישת הספר - 054-84 96548

לעילוי נשמות

תמונת אסתר ע"ה

נלב"ע מ"ז שבט

תנצבה.

נתן וצירנה בלאוואר ע"ה

ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלחת

ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו

ברוחניות ובנשמות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לזכרה

050 - 4161022

לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל

netzah.meir@gmail.com

לחזרה בתשובה של חן בן עליוה * רפ"ש לעמוס בן ג'וליה